– peaw sul jest saadik filmâ perse jäämâ!"–

III.

Rutt nüd siraud sik (sipelgas) natte-
jaku lipes ja nutt ämlik oma nõr-
gu jai.

Nüd siraud sik läits wana õpõl nar-
jaste pääle naibame, et narjatäpe
narjapaa pääle, sünowân pallu
lewâ raasunsit maha aäwat. Äm-
lik läits jälle taga järgi ja ütel:
narjastel ei olu lauda, mis na peaw
tõgeme jis.– Selle ütsi lasti ämlik wõrgu-
ge taeroast maha; aga nüd siraud sik
woisati maha ja ninda lei ta jellâ
lun nattik ja nad wel natte jaaku-
lipes.

IV.

Mine peräst waares tiast naises
es wõtta.

Waares nägis, et tiane õige ilus olli-
läits tiasel nõusul. Tiasel olli na hää
mul, waares sel mehel minnâ. Waares
nüüd tiast näest: „mine peräst ja
ninda tillukse olet; õs ja suure olluksis: na
wõtas su endel naises nüüd!" – Tiane aga

ütel: „mia ole alle noor, mia nadwa jun-
repes." – Ütts nõrd tulli waares wällast
ja ütel: wällân om õige nülm ilm!
– Tiane ütel: „Nüüd i ole nädâgi nülm;
mia ole tiandse nülmä ärä nännu,
nu naise näsi nülme taignes ja pa-
da nõisest weerest nüe, kõisen weeren
olli jää pääl!" – Waares nuulõs, et tia-
ne tiande wana olli; ös ta tias tõge tege-
mitsne ärâsp.

V.

Kudas waresе sia sitta kanasiw jäämâ.

Waares läits naisst nõlme ja näits
noorikul willâ rõuke nurme pääl ja
ütelse: „nii, om nink miu." – Waresel olli
pulma ärä ja
jõba walla peremise aig; ja willâ
kanazi nõdu wedâme. Noorik waares läits
mehel naibame:
„Jaak 'waares'! Tuli kuwwas,
Wäli wiiâs.
Wana waares aga ütel:
Päras! põras! sia sit naise saag!
E gâ mäs wii oma.

VI.

Mis wirmalise om.

Ütel pärrâ poisipoli õige waro-jesse egâ